

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XI. — Wydana i rozesłana dnia 20. lutego 1896.

Treść: (№ 27—29.) 27. Rozporządzenie, którem uzupełnia się postanowienia abecadłowego spisu towarów taryfy cłowej pod wyrazem „Pierze“. — 28. Rozporządzenie, tyczące się ustanowienia dla giełdowych sądów polubownych takich sędziów polubownych, którzy do giełdy nie należą. — 29. Rozporządzenie, tyczące się spraw, dla których giełdowy sąd polubowny jest właściwy.

27.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 27. stycznia 1896,

którem uzupełnia się postanowienia abecadłowego spisu towarów taryfy cłowej pod wyrazem „Pierze“.

W porozumieniu z interesowaniami Ministerstwami królewsko węgierskimi uzupełniają się postanowienia abecadłowego spisu towarów taryfy cłowej zamieszczone pod wyrazem „Pierze“ („pióra drobiu“) przydaniem w pierwszym ustępie uwagi następującej:

Przy odnoszeniu do taryfy nie uwzględnia się używanego w handlu opakowania w woreczkach z materyj bawełnianych apretowanych włożonych w drugi worek z juty itp.

Biliński r. w.

Glanz r. w.

28.

Rozporządzenie Ministerstw sprawiedliwości, skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 11. lutego 1896,

tyczące się ustanowienia dla giełdowych sądów polubownych takich sędziów polubownych, którzy do giełdy nie należą.

W wykonaniu artykułu XVI. ustawy zaprowadzającej Procedurę cywilną, ustawy z dnia 1. sier-

pnia 1895 (Dz. u. p. Nr. 112), wydajemy następujące postanowienia:

§. 1.

W każdym giełdowym sądzie polubownym, którego statuty giełdowe upoważniają do rozstrzygania sporów z innych interesów aniżeli giełdowych, będzie prowadzoną listą takich sędziów polubownych, którzy do giełdy nie należą.

Lista taka ma być założona i uzupełniana:

1. dla sądu polubownego giełdy wiedeńskiej (sekcja towarowa) przez Izbę handlową i przemysłową w Wiedniu;
2. dla sądu polubownego wiedeńskiej giełdy dla płodów rolniczych przez c. k. Towarzystwo rolnicze i Izbę handlową i przemysłową w Wiedniu;
3. dla sądu polubownego pragskiej giełdy towarowej i wartościowej przez Izbę handlową i przemysłową w Pradze;
4. dla sądu polubownego pragskiej giełdy dla produktów przez Radę kultury krajowej królestwa czeskiego i przez Izbę handlową i przemysłową w Pradze;
5. dla sądu polubownego tryestyńskiej giełdy handlowej, przez Izbę handlową i przemysłową w Tryencie;
6. dla sądu polubownego gradeckiej giełdy dla owoców i mąki przez c. k. styryjskie Towarzystwo rolnicze i przez Izbę handlową i przemysłową w Gradeu;
7. dla sądu polubownego giełdy dla owoców w Linzu, przez Radę kultury krajowej arcyksięstwa

austriackiego powyżej Anizy i przez Izbę handlową i przemysłową w Linzu;

8. dla sądu polubownego czerniowieckiej giełdy dla owoców i płodów przez Towarzystwo kultury krajowej i przez Izbę handlową i przemysłową w Czerniowcach.

§. 2.

Statuta odpowiedniej giełdy oznaczają liczbę sędziów polubownych, do listy przyjmąć się mających.

Z tej liczby zamianuje Izba handlowa i przemysłowa, w przypadkach §. 1, l. 2, 6, 7 i 8 połowę, w przypadku §. 1, l. 4 jedną trzecią, a resztę zaś korporacyjnie do mianowania sędziów polubownych spółprawniona.

Jeżeli przy tem obliczeniu wypadnie ułamek, należy zamianować jednego sędziego polubownego więcej. W przypadku, gdy uzupełnienie stanie się koniecznym, służy prawo zamianowania tej korporacji, która występującego sędziego polubownego zamianowała.

Przed założeniem i uzupełnieniem listy zasięgną Izby handlowe i przemysłowe opinii tych stowarzyszeń przemysłowych, które w wyborze sędziów polubownych najbliższej są interesowane.

Tryestyńska Izba handlowa i przemysłowa (§. 1, l. 5) wybierze połowę sędziów polubownych, która przy nominacji na nią przypada, z pomiędzy osób, które jej następujące cztery korporacje tryestyńskie przedstawiają: *Società agraria, Associazione marittima, Società degli ingegneri ed architetti, Associazione Triestina per le arti et industrie*; przedstawienie tych osób ma być uczynione w sposób, jaki sama tryestyńska Izba handlowa i przemysłowa ustanowi.

§. 3.

Warunkami przyjęcia do listy są:

1. austriackie obywatelstwo państwowie;
2. zupełna zdolność do działań prawnych;
3. ukończony 30 rok życia;
4. zamieszkanie lub stałe przebywanie w mieście siedziby giełdy lub w jej pobliżu;
5. potrzebne wiadomości fachowe.

Sędziami polubownymi, których Izba handlowa i przemysłowa oznacza, mogą być jedynie osoby, które przynajmniej przez trzy lata kierowały samostnie przedsiębiorstwem handlowym lub przemysłowym, albo przynajmniej przez pięć lat w tego rodzaju przedsiębiorstwach były zatrudnione, a zatem dają rękojmię, że posiadają potrzebną do wykonywania urzędu sędziego polubownego znajomość

stosunków odpowiedniego przemysłu lub obrotu handlowego, tudzież znajomość ustaw i zwyczajów, dla tego rodzaju zawodów obowiązujących; sędziowie polubowni, których Rady kultury krajowej i rolnicze spółki lub towarzystwa mianują, powinni posiadać wiadomości do wykonywania urzędu potrzebne i dawać tego zupełną rękojmię przez to, że przez czas dłuższy prowadzili samostnie gospodarstwo rolne lub też przez dłuższy czas mieli udział w kierownictwie takiego gospodarstwa.

Członkowie lub goście odpowiedniej giełdy są od listy wyłączeni.

Nie mogą być przyjmowane do listy osoby, które są wyłączone od prawa wybieralności do reprezentacji gminnej, na czas trwania tego wyłączenia, jakoteż protokołowani kupcy na tak długo, aż odzyskają napowrót uzdolnienie do prowadzenia handlu (§§. 246, 253 Ordynacji konkursowej).

§. 4.

Urząd sędziego polubownego, do listy przyjętego, jest urzędem honorowym i nie jest połączony z żadnymi poborami. Urząd trwa przez jeden rok. Sędzia polubowny może być ponownie zamianowany.

Do listy należy jedynie zapisywać osoby, które oświadczyły gotowość przyjęcia urzędu.

§. 5.

Zamianowanie na rok 1896 nastąpi bezzwłocznie po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia; zamianowania na lata następne będą miały miejsce najpóźniej do 15. grudnia roku poprzedniego.

Lista sędziów polubownych, nie należących do giełdy, będzie bezzwłocznie udzielona kierownictwu odpowiedniej giełdy.

Lista będzie wywieszoną w lokalu gieldowego sądu polubownego; przy nazwisku każdego sędziego polubownego będzie wymieniona korporacja, która go zamianowała.

§. 6.

Urząd sędziego polubownego, który do giełdy nie należy, gaśnie:

1. gdy sędzia polubowny złoży swój urząd;
2. gdy później zajdzie lub na jaw wyjdzie okoliczność, z powodu której byłby sędzia polubowny od listy wyłączony;
3. gdy korporacja, do zamianowania sędziego polubownego powołana, uwolniła go od urzędu sędziego polubownego.

Korporacja, do zamianowania sędziego polubownego z listy uprawniona, złoży go z urzędu, gdy na nim cięży wina, że w wykonywaniu urzędu dopuścił się grubego wykroczenia przeciwko swym obowiązkom, że bez usprawiedliwienia się na posiedzeniu powtórnie nie przybył, że swych funkcji zaniedbuje, że przyjmuje podarunki albo notoryjnie stromniczo się zachowuje i gdy owa korporacja otrzymała o tem wiadomość od prezydenta grona sędziów polubownych albo od rządowego komisarza giełdowego i tę wiadomość po troskliwem zbadaniu pod względem stanu rzeczy i istniejących dowodów za uzasadnioną uznała lub też gdy w inny sposób zebrała odpowiednie spostrzeżenia.

Przed wydaniem rozstrzygnienia należy sędziemu polubownemu dać sposobność do oświadczenia się na zarzuty jemu czynione. Od rozstrzygnienia, opiewającego na złożenie z urzędu sędziego polubownego, służy jemu zażalenie do politycznej władzy krajowej, które wniesie do dni 14 po otrzymaniu pisemnego wydania tej uchwały, u korporacji, do zamianowania uprawnionej.

Sędzia polubowny nie może zapobiedz przeprowadzeniu postępowania dyscyplinarnego w myśl poprzedniego ustępu przeciwko niemu wzdrożonemu przez to, że urząd swój złoży.

§. 7.

Jeżeli jakiś sędzia polubowny w ciągu roku zmarł lub urząd jego zgasł, albo jeżeli na skutek uchwały kierownictwa giełdy na pomnożenie liczby członków grona sędziów polubownych, ma też nastąpić pomnożenie liczby sędziów polubownych, na listę zapisanych, należy bezzwłocznie uzupełnić listę na resztę czasu w roku bieżącym. Przytem należy postępować w duchu przepisów §§. 1 do 3.

Wolno zaniechać uzupełnienia listy, jeżeli obsadzić się mające posady otworzyły się w ostatnich dwóch miesiącach roku.

§. 8.

Należy uczynić doniesienie do Ministerstwa skarbu, jeżeli przy zakładaniu, przy doręcznym odnawianiu lub uzupełnieniu listy nie zachowano przepisów niniejszego rozporządzenia, albo jeżeli to się zanadto przeciąga, albo w końcu, jeżeli uzupełnienie listy mimo wezwania prezydenta grona sędziów polubownych wcale nie miało miejsca lub też doznaje zwłoki.

Biliński r. w.

Gleispach r. w.

Lebedur r. w.

Glanz r. w.

29.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z d. 14. lutego 1896, tyczące się spraw, dla których giełdowy sąd polubowny jest właściwym.

Na skutek artykułu LIV ustawy z dnia 1. sierpnia 1895 (Dz. u. p. Nr. 112) wchodzą postanowienia artykułów XIII do XXVI ustawy zaprowadzającej Procedurę cywilną dnia 10. lutego 1896 w życie.

Postanowienia te normują udział sądów w szczegółowych aktach postępowania przed giełdowymi sądami polubownymi, jakież działalność sądów przy zaczepianiu orzeczeń giełdowych sądów polubownych w ogólności, a to na zasadzie urządzeń nowej Procedury cywilnej.

Gdy te urządzenia jeszcze nie istnieją, spełnia sądy na razie zadanie, które im owe postanowienia powierzają, według zasad i za pomocą środków dzisiejszego postępowania w sprawach spornych. By sądom w tem pomóź i jednolite zachowanie się tychże zapewnić, niemniej w celu wyjaśnienia stosunków, które przez to, że urzędy giełdowych sędziów polubownych według nowych przepisów wejdą w życie, powstaną między Sądami a giełdowymi sądami polubownymi, rozporządzam na zasadzie artykułu LV ustawy zaprowadzającej Procedurę cywilną co następuje:

I. Działalność giełdowych sądów polubownych pozostaje w niejednym względzie w zawisłości od pomocy prawnej, jaką im Sądy państwowie udzielają, a w szczególności też w doręczaniu i w postępowaniu dowodowem. Sądy państwowie mają obowiązek udzielania pomocy prawnej, jeżeli wezwanie o nią jest dopuszczone w statutach odpowiedniego giełdowego sądu polubownego, od państwa zatwierdzonych, a Sąd wezwany jest właściwym dla czynności urzędowej, o którą jest proszony. O ile statuta same nie wskazują Sądu, którego polubowny sąd giełdowy o pomoc prawną wzywać powinien, należy pod względem ocenienia właściwości co do udzielania tej pomocy, aż do czasu, gdy Norma jurysdykcyjna wejdzie w życie, trzymać się przepisów obecnie obowiązujących. Należy zatem w przypadkach, w których pomoc sądowa poza ściślejszym okresem trybunalskim ma być żądana, z reguły udawać się po nią do Sądu powiatowego, w okręgu którego czynność urzędowa ma być wykonana. Jeżeli jakiś Sąd austriacki otrzyma wezwanie, ażeby odnoszące się do postępowania przed polubownym sądem giełdowym doręczenie poza granicami państwa usiłował, albo jeżeli takie wezwanie tyczy się przeprowadzenia dowodzeń lub innych aktów procesowych, będą Sądy tego rodzaju wezwania uważać za wezwania o pomoc prawną.

II. O ile w myśl statutów polubownych sądów giełdowych doręczanie do Sądów należy, zarządzają Sądy doręczenie z największym pośpiechem i zachowując przy tem przepisy, dla doręczeń sądowych załatwień tego samego rodzaju obowiązujących, a po uskutecznionem doręczeniu odeszłą polubownemu sądowi giełdowemu dowód doręczenia, natychmiast w kopercie (§. 215 Instrukcji sądowej z dnia 3. maja 1853, Dz. u. p. Nr. 81).

Zarówno też w doręczeniach poza granicami państwa, gdy Sądy o pośrednictwo w tej mierze są wzywane, należy tak postępować, jak gdyby się rozchodziło o doręczenie aktu sądowego i zawsze należy to mieć na uwadze, że tego rodzaju sprawy sądownictwa polubownego wymagają niezwykłego pośpiechu.

Polubowny sąd giełdowy zwróci Sądowi wezwaniem koszta doręczenia, które, ile możliwości, będą podawane przy odesłaniu dowodu doręczenia.

III. Również i wezwaniu o przeprowadzenie dowodu uczyni Sąd zadosyć z możebnym pośpiechem, a w razie danym odstąpić je Sądowi, któremu służy właściwość miejscowości. Aż do czasu, gdy nowa Procedura cywilna wejdzie w życie, będą Sądy, o ile zostaną wezwane do przesłuchania strony jako świadka pod przysięgą, postępować przytem w duchu przepisów postępowania drobiazgowego o wysłuchanie stron jako świadków (§§. 60 i n.).

Statuta niektórych polubownych sądów giełdowych pozwalają na to, aby sąd polubowny wysyłał do sądowego przeprowadzenia dowodu swego sekretarza lub jego zastępcę, jeżeli to do wyjaśnienia faktów spornych za konieczne uzna. Gdy Sąd otrzyma wiadomość o tego rodzaju uchwiele, zawiadomi o dniu sądowym do przeprowadzenia dowodu, obok stron także sekretarza polubownego sądu giełdowego, w czasie należytym.

Sekretarzowi lub jego zastępcy wolno podczas przeprowadzenia dowodu, za pośrednictwem sędziego lub za tegoż przyzwoleniem, zadawać stronom, świadkom lub znawcom pytania, o których sądzi, że mogą posłużyć do wyjaśnienia lub uzupełnienia zeznania, jakież do rozjaśnienia stosunku spornego lub też innych stosunków, mających istotne znaczenie w ocenieniu dowodności zeznań. Sędzia nie dopuści pytań, które za niestosowne uznał.

Sąd przeszle protokół, na przeprowadzony dowód spisany, polubownemu sądowi giełdowemu i zarazem poda mu koszt zasadniczy, który polubowny Sąd giełdowy zwróci Sądowi wezwaniem.

Z powodu wezwania o pośrednictwo w przeprowadzeniu dowodu poza granicami państwa, na-

leży w celu zarządzania przeprowadzenia dowodu poczynić odpowiednie kroki zgodnie z odrębnymi przepisami, dla szczególnych państw wydanymi.

IV. Orzeczenia polubownych sądów giełdowych podlegają zaczepianiu drogą zażalenia nieważności z przyczyn, w artykule XXIII ustawy zaprowadzającej Procedurę cywilną przytoczonych. Jak długo jeszcze sprawy tego zażalenia nieważności nie mogą być przeprowadzane według prawideł nowego postępowania, będzie rzeczą referenta, któremu sprawę poruczono, przesłuchać ustnie do protokołu tak strony, jakież w razie potrzeby zwierzchnika i sekretarza polubownego sądu giełdowego. Referentowi wolno rekwirować akta postępowania polubownego, dla rozstrzygnięcia sprawy ważne, a mianowicie także bez poprzedniej uchwały senackiej; atoli prawo przesłuchania świadków lub znawców służy mu jedynie na zasadzie uchwały senackiej, którą przedtem powinien zasięgnąć. Rozstrzygnięcie zażalenia nieważności zapada potem na zwykłym posiedzeniu radnym we formie uchwały. Od tej uchwały może być zgodnie z §. 9 patentu z dnia 9. kwietnia 1782 (Zb. ust. s. Nr. 41) wniesiony rekurs do dni ósmiego po doręczeniu.

V. Jeżeli orzeczenie polubownego sądu giełdowego zostaje zaczepione skargą po myśli artykułu XXV ustawy zaprowadzającej Procedurę cywilną, wprowadzi Sąd na tę skargę, aż do wejścia w życie nowej Procedury cywilnej, zwyczajne albo sumaryczne postępowanie i rozstrzygnie ją następnie wyrokiem, co zależy od wysokości roszczenia, o jakim polubowny sąd giełdowy miał wydać orzeczenie. Od tego wyroku służą środki prawne, w prawie obowiązującym dopuszczone.

Rozstrzygnięcie pierwszej lub wyższej instancji, uwzględniające zażalenie nieważności lub skargę zaczepiającą, udzieli Trybunał pierwszej instancji razem z powodami odpowiedniemu giełdowemu sądowi polubownemu.

VI. Odłożenie egzekucji, na które artykuł XXIII, ustęp 3 i artykuł XXV, ustęp 2 ustawy zaprowadzającej Procedurę cywilną w danych okolicznościach pozwalają, polega na tem, że się zastanawia dalsze wykonanie zarządzeń egzekucyjnych, przyczem jednak pozostają w mocy prawa zastawu, aż do owej chwili nabycie. Jeżeliby przymusowa licytacja była już pozwoloną, będzie jej przeprowadzenie zastanowione; atoli nie może być egzekucja odłożoną po odbytej licytacji, jakież po egzekucyjnym przyznaniu, choćby jeszcze nieprawomocnym.

Do przyzwolenia na odłożenie egzekucji upoważnionym jest Sąd, który pozwolił na egzekucję. Odpowiednia uchwała może być rekursem zaczepioną.

VII. Z upływem dnia 10. lutego 1896 straciły polubowne sądy giełdowe prawo udzielania egzekucji swoich orzeczeń. Strony zatem są obecnie zniewolone udawać się o dozwolenie egzekucji takich orzeczeń do Sądów zwyczajnych, przyczem jest rzeczą obojętną, ażali orzeczenie polubownego sądu giełdowego zapadło pod panowaniem nowego lub dawnego prawa.

Aż do dalszego rozporządzenia, będzie w braku odmiennych postanowień dla udzielania egzekucji ten Sąd właściwym, który jest dla strony zasądzanej instancją powszechną w sprawach spornych; w miejscach siedziby Trybunału będzie nim albo Trybunał albo miejski Sąd delegowany, co zależy od wysokości roszczenia.

Jeżeli żaden Sąd austriacki nie jest uzasadniony jako instancja powszechna, należy prosić o egzekucję Sąd powiatowy, w okręgu którego polubowny sąd giełdowy ma swą siedzibę.

Do podania egzekucyjnego należy dołączyć wydanie orzeczenia, zaopatrzonego w potwierdzenie jego wykonalności. Zgodnie ze statutami ma być to potwierdzenie podpisane przez sekretarza polubownego sądu giełdowego i pieczęć tego sądu pod niem wyciągnięta.

Zresztą należy się w tego rodzaju sprawach egzekucyjnych stosować do przepisów, które obecnie w postępowaniu egzekucyjnem obowiązują.

Gleispach r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, w jej Składzie dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1896 w języku niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, rosyjskim, słowackim, kroackim i rumuńskim.

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa w każdym z tych ośmiu języków, za cały rocznik 1896, który można odbierać osobiście lub będzie posyłany pocztą bezpłatnie, wynosi 3 zł.

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica I., Singerstrasse Nr. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba zarazem złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż wydawnictwo to posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Nabywający od razu całe dziesięciolecie lub kilka dziesięcioleci Dziennika ustaw państwa w języku niemieckim, płaci:

Za dziesięciolecie 1849 do 1858 włącznie . . . 25 zł.	Za dziesięciolecie 1869 do 1878 włącznie . . . 16 zł
1859 " 1868 . . . 12 "	1879 " 1888 . . . 20 "
Za cztery dziesięciolecia 1849 do 1888 włącznie . . . 60 zł.	

W innych językach:

Za dziesięciolecie 1870 do 1879 włącznie . . . 16 zł.	Za dziesięciolecie 1880 do 1889 włącznie . . . 20 zł.
Za dziesięciolecia 1870 do 1889 włącznie . . . 30 zł.	

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można począwszy od roku 1895:

Rocznik 1849 za . . .	2 zł. 10 c.	Rocznik 1865 za . . .	2 zł. — c.	Rocznik 1881 za . . .	2 zł. 20 c.
" 1850 . . . 5 " 25 "	" 1866 . . . 2 " 20 "	" 1882 . . . 3 " — "			
" 1851 . . . 1 " 30 "	" 1867 . . . 2 " — "	" 1883 . . . 2 " 50 "			
" 1852 . . . 2 " 60 "	" 1868 . . . 2 " — "	" 1884 . . . 2 " 50 "			
" 1853 . . . 3 " 15 "	" 1869 . . . 3 " — "	" 1885 . . . 1 " 80 "			
" 1854 . . . 4 " 20 "	" 1870 . . . 1 " 40 "	" 1886 . . . 2 " 30 "			
" 1855 . . . 2 " 35 "	" 1871 . . . 2 " — "	" 1887 . . . 2 " 50 "			
" 1856 . . . 2 " 45 "	" 1872 . . . 3 " 20 "	" 1888 . . . 4 " 20 "			
" 1857 . . . 2 " 85 "	" 1873 . . . 3 " 30 "	" 1889 . . . 3 " — "			
" 1858 . . . 2 " 40 "	" 1874 . . . 2 " 30 "	" 1890 . . . 2 " 70 "			
" 1859 . . . 2 " — "	" 1875 . . . 2 " — "	" 1891 . . . 3 " — "			
" 1860 . . . 1 " 70 "	" 1876 . . . 1 " 50 "	" 1892 . . . 5 " — "			
" 1861 . . . 1 " 50 "	" 1877 . . . 1 " — "	" 1893 . . . 3 " — "			
" 1862 . . . 1 " 40 "	" 1878 . . . 2 " 30 "	" 1894 . . . 3 " — "			
" 1863 . . . 1 " 40 "	" 1879 . . . 2 " 30 "	" 1895 . . . 3 " 50 "			
" 1864 . . . 1 " 40 "	" 1880 . . . 2 " 20 "				

Rocznik 1895 będzie można dostać dopiero wtedy, gdy wyjdą skorowidze do wydania w odpowiednim języku.

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od 1870 aż do 1895 włącznie dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które zginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu, dzielnica III, Rennweg Nr. 16.

Po upływie tego terminu pojedyncze części Dziennika ustaw państwa będzie można dostać tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.).

Ponieważ wszystkie roczniki 1849 aż do 1895 włącznie wydania niemieckiego i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach (1870 aż do 1895 włącznie) są całkowicie uzupełnione, przeto począwszy od roku 1896 będzie można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedyńczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 1 c.) i tym sposobem uchylona została trudność uzupełniania niekompletnych roczników Dziennika ustaw państwa a zarazem ułatwione zostało zestawianie podległych materiały.